

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda S. S. predsjednice vijeća, B. M. i B. T. članova vijeća, te više sudske savjetnice J. J. zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja X. d.o.o., Z., kojeg zastupa J. G., odvjetnik u Odvjetničkom društvu G., Z., protiv rješenja tužene Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, Zagreb, Miramarska 24b, klasa: UP/I-041-02/11-02/5, urbroj: 326-322-11-7 od 7. travnja 2011., radi nadzora nad X. d.o.o., Z., u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 25. veljače 2015.

p r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog tijela utvrđuje se da tužitelj, ulaganjem imovine fondova pod njegovim upravljanjem, i to zatvorenih dobrovoljnih mirovinskih fondova N., H., E., te R. u dionice izdavatelja Y. d.d. zatvorenog investicijskog fonda s javnom ponudom za ulaganje u nekretnine, Z., nije ulagalo imovinu fondova pod upravljanjem uz uvažavanje načela sigurnosti, razboritosti i opreza (točka 1. izreke rješenja), M. Z., Z., oduzima se licenca za ovlaštenog upravitelja mirovinskim fondovima na određeno vrijeme od 6 mjeseci (točka 2. izreke rješenja), utvrđuje se da M. Z., iz Z., u razdoblju iz točke 2. izreke ovog rješenja ne ispunjava uvjete za člana uprave X. d.o.o., Z., (točka 3. izreke rješenja), nalaže se jedinom članu društva X. d.o.o., Z., - društvu B. d.d., Z., da u roku od 60 dana od dana dostave ovog rješenja imenuje novog člana uprave društva X. d.o.o., Z., (točka 4. izreke rješenja), rok iz točke 2. počinje teći od dana imenovanja novog člana uprave društva (točka 5. izreke rješenja).

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da su u nadziranom razdoblju od 1. siječnja do 4. ožujka 2011. izvršene određene transakcije s dionicom izdavatelja Y. d.d., te navodi koje su to transakcije i ističe da je razvidno kako su gotovo sve transakcije glede predmetnih dionica izvršene u razdoblju od 4. siječnja do 13. siječnja 2011., odnosno prije objave povlaštenih informacija na internetskim stranicama ZSE, odnosno prije 19. siječnja 2011. godine. Sve transakcije u ime i za račun zatvorenih dobrovoljnih mirovinskih fondova N., N. i H. izvršene su prije objave povlaštenih informacija na koje se tuženo tijelo u obrazloženju pobijanog rješenja poziva. Dakle, u nadziranom razdoblju, prije objave navedenih informacija, čiji trenutak objave tuženo tijelo pogrešno kvalificira kao trenutak od kojega je ulaganje u dionice izdavatelja Y. d.d. „izuzetno rizično“, kupio ukupno 13.757 dionica izdavatelja Y. d.d. Suprotno utvrđenju tuženog tijela, ističe kako je, nakon objave rješenja tuženog tijela klasa: UP/I-041-02/11-06/6, urbroj: 326-113-11-2 na stranicama ZSE 19. siječnja 2011., uzevši u obzir navedeno rješenje i sve u tom trenutku dostupne informacije, dana 4. ožujka 2011. godine donio odluku o stjecanju 1000 dionica izdavatelja Y. d.d. u ime i za račun otvorenog dobrovoljnog društva R. po cijeni od 54,49 kn, odnosno sveukupno 54.626,00 kn, uvažavajući načelo sigurnosti, razboritosti i opreza, odnosno postupajući s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika. Poslovnu odluku o stjecanju naprijed navedenih dionica donio je prvenstveno na temelju neto imovinske vrijednosti (NAV) izdavatelja, koju obračunava izdavatelj, a potvrđuje depozitna banka. Ističe da je navedenih 1000 dionica stekao po cijeni od 54,49 kn po dionici, dok je prosječna vrijednost NAV-a u zadnjih 14 mjeseci iznosila 116,5588 kn, dakle, predmetnom transakcijom ostvario je diskont od preko 50%, a što je i više nego dostatno za odluku o kupnji, odnosno zaključak kako će navedena transakcija u roku primjernom ulaganju mirovinskih fondova ostvariti profit u interesu korisnika fonda.

Suprotno utvrđenju tuženog tijela, prilikom donošenja poslovne odluke uzeo je u obzir i činjenicu da je 19. siječnja 2011. objavljeno rješenje tuženog tijela koje izdavatelju Y. d.d. nalaže usklađenje poslovanja,

sa pozitivnim propisima te činjenicu da su 1. i 18. veljače 2011. objavljene obavijesti o tome

daje NAV na dan 31. prosinca 2010. odnosno na dan 31. siječnja 2011. privremen (nepotvrđen od Depozitne banke). Temeljem navedenih obavijesti, kao profesionalni ulagatelja prilikom donošenja poslovne odluke procijenio je da promjena vrijednosti NAV-a, koja bi mogla biti rezultat primjene nove metodologije izračuna, u najnepovoljnijim okolnostima ne bi trebala umanjiti vrijednost prosječnog NAV-a za više od 20% do 30%. Sukladno navedenoj analizi procijenio je fer vrijednost tako korigiranog NAV-a u rasponu od 82 do 93 kune, dakle, procijenio je kako u najnepovoljnijim okolnostima NAV-a može biti utvrđena u iznosu od 82 kn, a što je prilikom donošenja poslovne odluke još uvijek predstavljalo diskont od preko 30% s obzirom na činjenicu da je predmetnih 1000 dionica kupio po cijeni od 54,49 kn po dionici. Navedena procjena rizika pokazala se ispravnom jer je 24. ožujka 2011. na internetskim stranicama ZSE objavljena obavijest i potvrđeni NAV-ovi na dan 31. prosinca 2010., odnosno na dan 31. siječnja 2011., korigirani su čak na višu vrijednost, a iz čega nedvojbeno proizlazi opravdanost predmetnog ulaganja te velika vjerojatnost ostvarenja dobiti u interesu korisnika otvorenog dobrovoljnog mirovinskog fonda R. U postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja konstantno je ukazivao kako je prilikom donošenja poslovne odluke o kupnji predmetnih dionica postupao u skladu s odredbom članka 68. stavka 1. Zakona o obveznim i dobrovoljnim mirovinskim fondovima, odnosno sukladno načelu sigurnosti, razboritosti, opreza, lojalnosti, skrbi, smanjivanja rizika raspršenosti ulaganja, zakonitosti, održavanja odgovarajuće likvidnosti i zabrane sukoba interesa. Ističe kako je utvrđenje tuženog tijela, da je predmetnom transakcijom od 4. ožujka 2011. počinjena šteta članovima mirovinskog fonda, posebno s obzirom na njegove ovlasti u provođenju nadzora, a koje ovlasti zahtijevaju stručnost i poznavanje osnovnih pojmova, u najmanju ruku nejasno iz razloga što šteta može nastati jedino ako je došlo do realizacije ulaganja. Kako nije došlo do realizacije ulaganja (svi dobitci/gubitci od ulaganja u predmetne dionice su trenutno nerealizirani), niti je realizacija ulaganja utvrđivana u upravnom postupku, ne može se utvrditi niti nastanak materijalne štete. Smatra da se nije mogla utvrditi povreda članka 68. stavka 1. Zakona o obveznim i dobrovoljnim mirovinskim fondovima bez utvrđivanja svih relevantnih činjenica, a posebno činjenica koje su uslijedile 24. ožujka 2011., odnosno 29. travnja 2011. kojima je opravdana njegova procjena rizika ulaganja u predmetne dionice, odnosno opravdanost ulaganja sukladna načelima iz odredbe članka 68. stavka 1. navedenog Zakona.

Tuženo tijelo naprijed navedene činjenice uopće nije utvrđivalo, što pobijano rješenje čini nezakonitim jer je pogrešno primijenjena navedena odredba Zakona. Nadalje, ističe da su pogrešno primijenjene i odredbe članka 16. stavka 1. te članka 93. stavka 4. spomenutog Zakona. Smatra da je tuženo tijelo pobijanim rješenjem povrijedilo odredbu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku iz razloga što u obrazloženju rješenja nije navelo razloge koji su bili od odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, odnosno razloge zbog kojih nije uvažilo činjenice koje je istaknuo tijekom postupka. Predlaže da Sud tužbu uvaži i poništi osporeno rješenje.

Tuženo tijelo u odgovoru na tužbu ostalo je kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, te je istaklo daje pri donošenju pobijanog rješenja pravilno primijenilo odredbe Zakona o općem upravnom postupku, Zakona o obveznim i dobrovoljnim mirovinskim fondovima, Zakona o tržištu kapitala i ostalih mjerodavnih propisa, te je u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja točno i potpuno utvrdilo činjenično stanje, izvelo pravilan zaključak u pogledu istog i pravilno primijenilo relevantne zakonske odredbe.

Tuženo tijelo se detaljno očitovalo na navode i prigovore u tužbi, te iznijelo razloge zbog kojih smatra da isti nisu osnovani. Posebno napominje da tužitelj osebujno tumači članak 68. stavak 1. Zakona o obveznim i dobrovoljnim mirovinskim fondovima zanemarujući pri tome prvi dio odredbe u kojem je navedeno da se imovina mirovinskog fonda može ulagati u skladu s odredbama tog Zakona sa svrhom povećanja ukupnog prinosa ulaganja isključivo u korist članova mirovinskog fonda, uz uvažavanje nabrojanih načela. To nikako ne znači da bi tužitelj mogao dio imovine fonda kojim upravlja ulagati, primjerice, protivno načelu zakonitosti, pa da bi „ulaganja mirovinskog fonda“, kako navodi tužitelj, sagledana „u cjelini“ bila zakonita. Primjerice, poštivanje članka 68. stavka 1. navedenog Zakona u dijelu koji se odnosi na zabranu sukoba interesa ne znači da tužitelj smije pojedina ulaganja obavijati kršeći predmetnu zabranu pa da se takva protuzakonitost na neki čudnovati način „utopi“ u ukupnosti imovine fonda i prestane biti postupanje protivno odredbi članka 68. stavka 1. Zakona. Tako je i s ostalim načelima iz članka 68. stavka 1. Zakona koja se imaju primjenjivati sukladno smislu istih i svrsi kojoj služe - povećanju ukupnog prinosa ulaganja isključivo u korist članova mirovinskog fonda. Stoga izdvajanje načela raspršenosti ulaganja i tumačenja ostalih načela kroz smisao tog načela, kako to čini tužitelj, u cijelosti je neživотно, protupropisno i neprihvatljivo. Napominje da tuženik ne upravlja mirovinskim

fondom već nadzire postupanje tužitelja pri upravljanju mirovinskim fondovima, pa nema namjeru polemizirati o „poželjnosti“ pojedinog ulaganja u „kontekstu upravljanja cjelokupnom imovinom fonda“. Posebno napominje da načelo sigurnosti, razboritosti i opreza nije niti može biti podređeno načelo raspršenosti ulaganja, kako to tvrdi tužitelj, navodeći pri tom da je riječ o „modernoj teoriji portfelja“. Ističe da ne prihvaća navode tužitelja glede štete, jer pobijanim rješenjem nije utvrdio da bi nastala šteta pa se elaboriranje u tom dijelu u odnosu na tuženika ukazuje promašenim. Naime, u pobijanom rješenju navedeno je da je tužitelj pri upravljanju mirovinskim fondovima dužan postupati s pažnjom dobrog gospodarstvenika, kako je to navedeno člankom 16. stavkom 1. Zakona o obveznim i dobrovoljnim mirovinskim fondovima. Također ne prihvaća navode kako je pogrešno primijenio odredbu članka 93. stavka 4. navedenog Zakona jer je sukladno načelu razmjernosti u zaštiti prava stranaka i javnog interesa iz članka 6. Zakona o općem upravnom postupku prema tužitelju pobijanim rješenjem primijenio one mjere za ispunjenje obveze koje su za njega povoljnije, s obzirom daje ocijenio da se takvim svrha propisa. Tuženo tijelo predlaže da Sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužba nije osnovana.

Prema ocjeni Suda, kontrolirajući zakonitost osporenog akta analizom svih predmetnih podataka, tuženo tijelo je odlučilo na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je primijenilo odgovarajuće odredbe materijalnog zakona, dok povrede pravila postupka ovaj Sud nije našao.

Prema odredbi članka 15. stavka 1. točke 2. alineje 2. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga ("Narodne novine" 140/05.) u obavljanju javnih ovlasti, Agencija je ovlaštena obavljati nadzor nad poslovanjem društava za upravljanje investicijskim, privatizacijskim investicijskim i mirovinskim fondovima, investicijskim fondovima, privatizacijskim investicijskim fondovima, mirovinskim fondovima, Fondom hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji i Umirovljeničkim fondom. Odredbom članka 93. stavka 1. Zakona o obveznim i dobrovoljnim mirovinskim fondovima ("Narodne novine" 94/99., 63/00., 103/03., 177/04., 71/07. i 124/10.) propisano je da Agencija može bez ograničenja pregledavati poslovne knjige i dokumentaciju mirovinskih društava iz središnjeg registra osiguranika, koji se odnose na njihovo poslovanje.

Prema podacima u spisu predmeta proizlazi daje 17. siječnja 2011. na internetskim stranicama Z. d.d., Z. (u daljnjem tekstu: ZSE) objavljena obavijest društva za upravljanje Y. d.o.o. iz Z., a 19. siječnja 2011. na istim internetskim stranicama objavljena je izreka rješenja tuženog tijela klasa: UP/I-041-02/11-06/6, urbroj: 326-113-11-2 od 18. siječnja 2011., u kojem rješenju je tuženo tijelo ocijenilo da objavom navedene obavijesti od 17. siječnja 2011.

Y. d.o.o. nije osigurano da je povlaštena informacija koja se na izdavatelja neposredno odnosi potpuna, istinita i sadržajno točna, čime je javnosti i potencijalnim i sadašnjim ulagačima u fond onemogućen brz pristup informaciji i mogućnost potpune, točne i pravovremene ocjene iste, te je, u skladu sa svojim zakonskim ovlastima tuženo tijelo objavilo točnu i potpunu informaciju.

Tuženo tijelo je s obzirom na navedene okolnosti u okviru svojih zakonskih ovlaštenja provelo nadzor nad trgovanjem dionicom Y. u razdoblju od 1. siječnja 2010. do 4. ožujka 2011., te je izvršilo analizu povijesnih podataka o trgovanju predmetnom dionicom koji su objavljeni na internetskim stranicama ZSE, te je utvrđeno daje dionica tijekom 2010. godine bila izrazito nisko likvidna, zbog čega je, sukladno Uputama ZSE o posebnom režimu trgovine, uvrštena u poseban režim trgovine.

Nadalje, proizlazi daje u razdoblju od 1. siječnja do 15. ožujka 2011. tužitelj stekao 14.757 dionica Y. od sveukupno protrgovanih 19.371 dionicu, što predstavlja 76,18% sveukupno protrgovanih dionica u tom razdoblju, a na temelju podataka dostupnih tuženom tijelu utvrđeno je daje tužitelj predmetne dionice stjecao za fondove pod svojim upravljanjem, to jest zatvorene dobrovoljne mirovinske fondove N., H., E., te za R.

Navedenim nadzorom je utvrđeno da je tužitelj 4. ožujka 2011., unatoč javno objavljenim informacijama o nezakonitostima i nepravilnostima utvrđenim u nadzoru nad upravljanjem Y., mjerama naloženima Y., javno objavljenoj informaciji da depozitna banka R. d.d. nije potvrdila izračun neto vrijednosti imovine i strukturu portfelja (u daljnjem tekstu: NAV) po dionici na dan 31. prosinca 2010., što je ista dužna učiniti sukladno odredbi članka 151. stavka 2. Zakona o investicijskim fondovima ("Narodne novine" 150/05.), na temelju koje depozitna banka kontrolira i potvrđuje izračun NAV-a po dionici, odlučio na ulaganje imovine dobrovoljnih mirovinskih fondova pod upravljanjem u izrazito nisko

likvidnu dionicu sa vrlo izraženom volatilnošću cijene, za koju u trenutku donošenja investicijske odluke nije postojala pouzdana i točna informacija o neto vrijednost imovine izdavatelja i to po cijeni koja je za 31,24% bila viša od cijene po kojoj se trgovalo prethodnog trgovinskog dana. Tuženo tijelo je tijekom postupka na navedene okolnosti ispitalo i direktoricu tužitelja M. Z. kao odgovornu osobu tužitelja, koja je dala izjašnjenje o svim činjenicama i pravnim pitanjima važnim za rješavanje ove stvari, koje su utvrđene u postupku nadzora tužitelja te je zatraženo obrazloženje o tome na temelju kojih kriterija i procjena je kao odgovorna osoba donijela odluku o kupnji dionica Y. te se njezin iskaz detaljno navodi u obrazloženju osporenog rješenja.

S obzirom na utvrđeno činjenično stanje u provedenom postupku, Sud nalazi pravilnom ocjenu tuženog tijela da tužitelj kod donošenja odluke o ulaganju u dionicu Y. nije uzeo u obzir javno dostupne informacije o poslovanju Y., mjere izrečene od strane tuženog tijela, kao i okolnost da depozitna banka nije potvrdila izračun NAV-a za 31. siječnja 2011. Pored toga ne postoje niti dokazi o tome da je tužitelj izradio procjenu rizika ulaganja u navedene dionice s obzirom na naprijed utvrđene okolnosti. Pravilan je zaključak tuženog tijela da je sigurnost ulaganja u navedenu dionicu dovedena u pitanje s obzirom na broj i značaj mjera koje su izrečene Y. in vestu od strane tuženog tijela, a isto tako prilikom donošenja odluke od strane tužitelja nije korištena zadovoljavajuća razina opreza jer tužitelj, prema vlastitom priznanju, nije znao za okolnost da depozitna banka nije potvrdila izračun NAV-a, iako je tužitelj kao savjestan gospodarstvenik sukladno članku 16. stavku 1. Zakona o mirovinskim fondovima trebao uzeti u obzir rizik ulaganja u predmetnu dionicu i sve dostupne i poznate činjenice. Dakle, i prema ocjeni Suda u postupku nadzora je pravilno utvrđeno da je tužitelj prilikom ulaganja imovine fondova pod njegovim upravljanjem postupio na način protivan odredbi članka 68. stavka 1. Zakona o mirovinskim fondovima jer prilikom ulaganja imovine mirovinskih fondova pod njegovim upravljanjem nije uvažio načelo sigurnosti, razboritosti i opreza, što je kao savjestan gospodarstvenik morao činiti.

Nadalje, u provedenom postupku je utvrđeno da je M. Z. jedina članica uprave, odnosno direktorica tužitelja, te je odgovorna i za vođenje poslova tužitelja sukladno članku 422. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" 111/93., 34/99., 121/99., 52/00., 118/03., 107/07., 146/08. i 137/09.), pa je istoj pravilno izrečena mjera oduzimanja licence za ovlaštenog upravitelja mirovinskim fondovima na određeno vrijeme od 6 mjeseci. Pravilno je ocijenjeno da je izrečena mjera primjerena ponašanju odgovorne osobe tužitelja prilikom upravljanja dobrovoljnim mirovinskim fondovima te s obzirom na utvrđene nepravilnosti pri upravljanju imovinom fondova u svjetlu okolnosti konkretnog slučaja u kojemu je tuženo tijelo utvrdilo da bi investicijske odluke bez procjene svih elemenata rizika bile protivne interesima članova mirovinskih fondova. Kod određivanja trajanja navedene mjere tuženo tijelo je uzelo u obzir da za vrijeme trajanja mandata navedene odgovorne osobe kao članice uprave tužitelja, tužitelju nije bila izrečena nijedna nadzorna mjera na temelju zakonskog ovlaštenja iz članka 93. Zakona o mirovinskim fondovima. Međutim, uzeta je u obzir i činjenica da je tužitelj ulagao u dionice izdavatelja kojem je tuženo tijelo izreklo nadzorne mjere usklađenja s odredbama relevantnih propisa, te da se odluke o ulaganju donose bez obzira na javno objavljenu informaciju te da depozitna banka nije potvrdila izračun NAV-a, što izravno šteti interesima članova mirovinskih fondova, kako to pravilno zaključuje tuženo tijelo.

Imajući u vidu naprijed navedeno tuženo tijelo je utvrdilo da M. Z. u razdoblju 6 mjeseci ne ispunjava uvjete za člana uprave tužitelja, te joj je oduzeta licenca za ovlaštenog upravitelja mirovinskim fondovima na vrijeme od 6 mjeseci, a član uprave mirovinskog društva mora imati važeću licencu za ovlaštenog upravitelja mirovinskim fondovima. Pored toga tužitelju je pravilno naloženo da u roku od 60 dana imenuje novog člana uprave društva, sukladno odredbi članka 14. stavka 4. Zakona o mirovinskim fondovima, jer mirovinsko društvo mora imati člana uprave koji zadovoljava uvjete iz Zakona o trgovačkim društvima.

Prema ocjeni Suda, kraj takvog stanja stvari, navodi tužitelja u tužbi ne mogu imati utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari, jer u njima nije istaknut niti jedan pravno relevantan razlog zbog kojega bi se dokazi u postupku ukazivali manjkavim, te time dovela u pitanje njihova vjerodostojnost, kao i pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog u provedenom postupku, iz kojeg razloga Sud nalazi da

osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Nadalje, potrebno je navesti da je osporeno rješenje valjano obrazloženo, sukladno odredbi članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09.), jer je tuženo tijelo u obrazloženju svog rješenja navelo činjenično stanje, te pravne propise, a isto tako je dalo razloge koji su bili odlučni za donošenje osporenog rješenja u ovoj stvari.

Prigovor tužitelja da je tuženo tijelo pogrešno primijenilo odredbu članka 68. stavka 1. Zakona o obveznim i dobrovoljnim mirovinskim fondovima ne može se prihvatiti. Naime, načelo sigurnosti, razboritosti i opreza ne može biti podređeno načelu raspršenosti ulaganja, kako to tvrdi tužitelj, jer diverzifikacija ulaganja ne može biti iznad i izvan ostalih načela propisanih člankom 68. stavkom 1. navedenog Zakona, a smisao propisivanja dužnosti poštivanja načela smanjivanja rizika raspršenošću ulaganja nije postizanje ravnoteže između sigurnog, razboritog i opreznog ulaganja i onoga koje ne zadovoljava te kriterije. Raspršenost ulaganja nužna je kako bi se rizik budućih nepredvidivih događaja koji utječu na smanjenje vrijednosti pojedine imovine sveo na prihvatljivu razinu u odnosu na ukupnost imovine fonda.

Tužitelj neosnovano prigovora i pogrešnoj primjeni odredbe članka 16. stavka 1. Zakona o obveznim i dobrovoljnim mirovinskim fondovima jer osporenim rješenjem nije utvrđeno da bi nastala šteta, nego je navedeno da tužitelj pri upravljanju mirovinskim fondovima je dužan postupati s pažnjom dobrog gospodarstvenika, kako je i navedeno u spomenutom članku Zakona, te u točki 1. izreke osporenog rješenja.

Točkom 1. izreke osporenog rješenja tuženo tijelo je u interesu zaštite imovine članova mirovinskog fonda i radi toga da bi tužitelj ubuduće poslovao u skladu s Zakonom o obveznim i dobrovoljnim mirovinskim fondovima i propisima donesenim na temelju tog Zakona, sukladno načelu razmjernosti u zaštiti prava stranaka i javnog interesa, propisanog člankom 6. Zakona o općem upravnom postupku prema tužitelju primijenio mjeru za ispunjenje obveze, koja je za tužitelja povoljnija, a s obzirom da se i takvom mjerom postiže svrha propisa, pa tužitelj neosnovano prigovora pogrešnoj primjeni odredbe članka 93. stavka 4. navedenog Zakona.

Imajući u vidu navedeno, trebalo je na temelju odredbe članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 53/91., 9/92. i 77/92.), u vezi s člankom 90. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12. i 152/14.) tužbu kao neosnovanu odbiti.

U Zagrebu 25. veljače 2015.

Zapisničarka
J. J., v.r.

Predsjednica vijeća
S. S., v.r.

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik

T. N.